

ваше и други изгоди : правѣше я независима.

... „Пъкъ и азъ съмъ при-несла нещо въ това богатство ! — размисляше Царка. — Деветъ години и азъ съмъ се трудила ! Защо да му го оставя, че да доде друга да се радва на моя трудъ ?

Тѣй разсждаваше Царка, кога останѣше сама и обсжждаше какво ѝ предстои. Презъ времето на тия самотни обмисляния за бъдещето си. Царка намѣри, че най-разумно е да се отнесе до знахарката въ Загоре.

... Тѣй ще стане най-леко и никой нѣма да знае отъ какво е умрѣлъ, — прецѣняваше Царка намѣренията си. — Щомъ може праха отъ билката да се пие съ кафето незабелѣзано и щомъ смъртъта